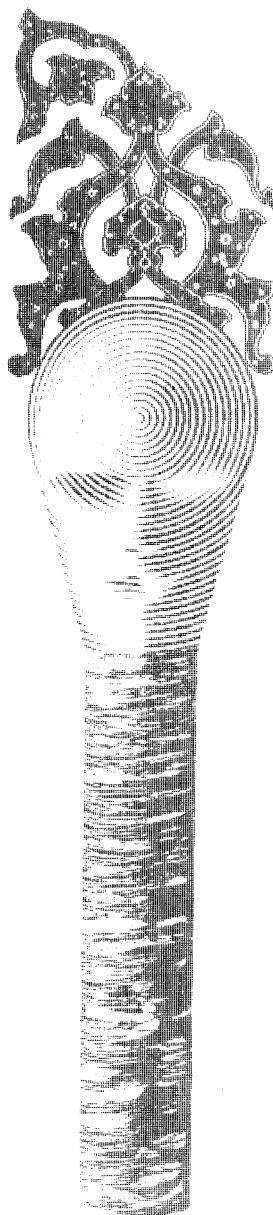

ستعلوه دریچه پر از

مقدمه:

همکار ارجمندان آقای دکتر حسن شکوهی که در آذربایجان شرقی (عجب شیر) مشغول خدمت به خلق خدا هستند، نامه کوتاهی مارا مورد لطف قرار داده و با شعری که همراه آن فرستاده‌اند ذوق خودشان را نیز به اثبات رسانیده‌اند. اگرچه شکسته نفسی کرده و گفته‌اند: ارمغان مور، پای ملخ است، لیکن ما شعر ارسالی ایشان را از بزرگواریشان می‌دانیم و خوشحالیم که «رازی» توانسته است با صفحه «دریچه‌ای به استعدادها» همکاران بیشتری را به خود جلب کند. بهر صورت شعر آقای دکتر حسن شکوهی مقدمه‌ای

داشت که چون مطالب آن به تعارفات گذشته بود و
بیشتر جنبه فردی داشت از درج آن خودداری کرده و
قسمت اصلی شعر که مشکلات درمان را بازگو نموده
بود همراه با نامه کوتاه آن درج می کنیم و کما کان چشم
براه همکاری این همکار و دیگر همکاران با این
صفحه هستیم و امیدواریم که این صفحه واقعاً توانسته
باشد دریچه‌ای به استعدادهای مخاطبین گشوده باشد.
یکبار دیگر جا دارد که به دلیل کمبود صفحات و کثرت
مکاتبات، از اینکه تاخیر بعضاً طولانی در درج مطالب
شما پیش می آید، ما را بخشید و این مسأله موجب عدم
ارتباط مستمر شما با نشریه خودتان نشود.

سردییر

خدمت اساتید گرام جناب آفای دکتر سیامک نژاد و
هیئت محترم تحریریه
با سلام و آرزوی توفيق
باتوجه به همه جوانب، کار شما در رازی «زیاست».
به پاس خدمات شما قطعه شعری تقديم می گردد.
که از دیرباز گفته‌اند:
«ارمنان مور، پای ملغ است»
شاد و پیروز و سرافراز باشید.
دکتر حسن شکوهی - پژوهش عمومی

سرنوش سخنه

نوشتم به بیمار خود نسخه‌ای
بیچید آنرا به یک بقچه‌ای
سوی بیت دارو روان شد دوان
که جوید علاج خود آن قهرمان
سرافراز رفتی ز در او برون

چوبازآمدی خسته و سرنگون
مشابه بود بعض اقلام آن
ندانم چه باشد سرانجام آن
دو تا وعده داده به روز دگر
به نرخی که آورده سوز جگر
دپومد رول از دکه آید برون
به ده باره نرخی وز آن هم فرون
چو پرسی زمن گوییمت درد دل
که کشته درمان نشسته به گل
به نجوا و آهسته در گوش من
سخن گفته و برد او هوش من
زیهر مریضان تو بنویس این
که تاریخ مصرف بود در کمین
به تبلیغ نامت بکوشم بسی
طبیبی نه بهتر زتو بُد کسی
که افضل حکیم است در این دیار
زدستش شفا و به نفسش قرار
و گرنه بیندم سر راه تو
برآزم همه ناله و آه تو
هزاران مرض جمع در یک بدن
حکیمان بخواهد دو صد فوت و فن
مسلسل بباید چو دشمن فرون
چگونه به «ستر پُر» شود سرنگون
پلی فارماسی زین سبب شد پدید
صد البه باشد رقبابت شدید
چو پرسی زمن گوییمت درد دل
که کشته درمان نشسته به گل
گذارم من این قصه را ناتمام
شکوهی دگر باره دارد سلام